

Ciliochoroidal Melanoma Presenting as a Subconjunctival Mass

Soheilian M, MD; Rezaei Kanavi M, MD; Jamshidi MR, MD

Purpose: To report a rare case of ciliochoroidal malignant melanoma presenting as a subconjunctival black-colored mass adjacent to the limbus.

Patient and findings: A 42-year-old woman presented with a subconjunctival black-colored mass adjacent to the limbus in left eye from 2 years ago. The lesion had increased in size during the previous 2 months. Funduscopic examination with scleral depression disclosed a small mass at the cilioretinal junction. Gonioscopy revealed that the superior portion of the angle was occupied by the mass. Visual acuity and intraocular pressure were normal. Other systemic examinations were unremarkable. Because of extensive extraocular extension of the tumor, the left eye was enucleated and histopathologic examination of the globe disclosed a highly pigmented medium-sized ciliochoroidal malignant melanoma of mixed cell type together with marked anterior extrascleral extension. Results of 6-month follow-up for metastasis were negative.

Conclusion: A darkly pigmented epibulbar mass may be the first manifestation of ciliochoroidal malignant melanoma.

Key words: melanoma, ciliochoroidal

- Bina J Ophthalmol 2005; 11 (1): 127-130.

یک مورد تظاهر ملانومای بدخیم سیلیوکوروپییدی با توده سیاه زیرملتحمه‌ای نزدیک لیمبوس

دکتر مسعود سهیلیان^۱، دکتر مژگان رضایی کنوی^۲ و دکتر محمدرضا جمشیدی^۳

چکیده

هدف: گزارش یک بیمار مبتلا به ملانومای بدخیم سیلیوکوروپییدی که با توده سیاه زیرملتحمه‌ای نزدیک لیمبوس مراجعه نمود.

معرفی بیمار: خانم ۴۲ ساله‌ای با سابقه ۲ ساله یک توده سیاهرنگ در ملتحمه بولبار فوقانی چشم چپ مجاور لیمبوس مراجعه نمود. اندازه ضایعه طی ۲ ماه اخیر افزایش یافته بود. در معاینه ته چشم، توده کوچکی در ناحیه سیلیورتینال چشم چپ مشاهده شد که با درگیری قسمت فوقانی زاویه اتاق قدامی در گونیوسکوبی همراه بود. حدت بینایی و فشار چشم مزبور طبیعی بودند. سایر معاینات چشمی و سیستمیک بیمار نیز طبیعی بودند. چشم مبتلا، به علت توسعه خارج چشمی تومور داخل چشمی، تخلیه گردید. بررسی آسیب‌شناسی گلوب، ملانومای بدخیم به شدت پیگمانته سیلیوکوروپییدی از نوع یاخته مختلط (mixed cell) و با اندازه متوسط را نشان داد که با انتشار قابل توجه تومور به خارج صلبیه قدامی همراه بود. بررسی بیمار از نظر متاستاز، تا ۶ ماه بعد از تخلیه چشم منفی بود.

نتیجه‌گیری: یک توده به شدت پیگمانته در سطح گلوب می‌تواند اولین تظاهر بالینی یک ملانومای بدخیم سیلیوکوروپییدی باشد؛ در حالی که حدت بینایی و فشار داخل چشمی طبیعی هستند.

• مجله چشم‌پزشکی بینا ۱۳۸۴؛ دوره ۱۱، شماره ۱: ۱۲۷-۱۳۰.

• پاسخ‌گو: دکتر مسعود سهیلیان (e-mail: masoud_soheilian@yahoo.com)

تاریخ دریافت مقاله: ۸ اردیبهشت ۱۳۸۳

تاریخ تایید مقاله: ۴ تیر ۱۳۸۳

۱- استاد- چشم‌پزشک- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

۲- چشم‌پزشک- فلوشیپ آسیب‌شناسی چشم- بانک چشم جمهوری اسلامی ایران

۳- چشم‌پزشک

تهران- پاسداران- بوستان نهم- بیمارستان لبافی‌نژاد- مرکز تحقیقات چشم

به علت گسترش زیاد خارج چشمی تومور، انوکلیشن چشم چپ انجام شد. در بررسی ماکروسکوپی، یک توده قهوه‌ای تیره با قطر حدود ۱۴ میلی‌متر و ارتفاع حدود ۶ میلی‌متر دیده شد که قسمت قدامی- فوقانی صلبیه را اشغال کرده بود و توده به شدت پیگمانته بود.

در بررسی آسیب‌شناسی، تومور سیلیوکورووییدی به شدت پیگمانته با درجه بالای نکروز دیده شد. تهاجم یاخته‌های توموری از طریق صلبیه نکروزه دیده شد که به زیر ملتحمه گسترش یافته بود (شکل ۲). در این ناحیه، یاخته‌های توموری متشكل از یاخته‌های مخروطی، اپی‌تلویید و ملانوسیت‌های با ظاهر غیرعادی و هستک بر جسته در فرآورده رنگ‌بری شده بافت (bleached preparation) وجود داشتند (شکل ۳).

رنگ‌آمیزی ایمونوهیستوشیمی، به خاطر درجه بالای پیگمانته بودن، حتی بعد از رنگ‌بری، تشخیص دهنده نبود. از نظر هیستوباتولوژی، ملانومای بدخیم سیلیوکورووییدی با اندازه متوسط و درجه بالای پیگمانتسیون، از نوع یاخته‌های مختلط (mixed-cell typed) به همراه گسترش قدامی خارج صلبیه‌ای وجود داشت.

بحث

مانومای بدخیم، شایع‌ترین تومور اولیه داخل چشمی در بزرگ‌سالان است ولی در سیاه‌پوستان نادر می‌باشد.^۲ ملانومای چشم مژگانی، به خاطر مخفی بودن در پشت عنبه، ممکن است در مراحل اولیه بدون علامت باشد. در زمان تشخیص ممکن است تومور خیلی بزرگ باشد. در هنگام تشخیص، بیمار ممکن است با کاهش بینایی، فوتونپسی و یا اختلال میدان بینایی مراجعه کند.^۱

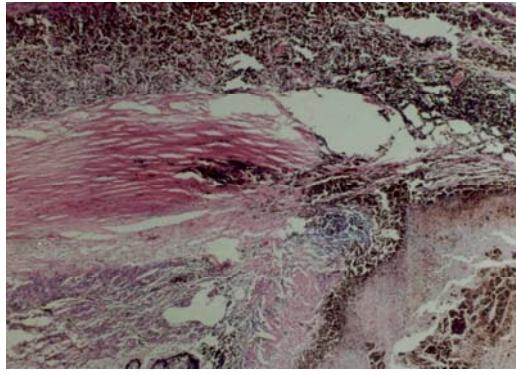
مقدمه

مانومای چشم مژگانی، شیوه تومورهای منتشر کوروویید، گاهی به خارج از چشم تهاجم پیدا می‌کند.^۱ گسترش خارج چشمی تومور، به طور معمول از طریق کانال‌های صلبیه در راستای کانال‌های تخلیه مایع زلالیه، عروق خونی و یا لوپ‌های عصبی axenfeld صورت می‌گیرد.^۲ تومور به ندرت به طور مستقیم از طریق صلبیه در ناحیه جسم مژگانی عبور می‌کند و یک توده زیرملتحمه‌ای سیاهرنگ ایجاد می‌کند.^۱ گسترش خارج چشمی تومور جسم مژگانی ممکن است اولین تظاهر تومور باشد و ممکن است که با ملانومای ملتحمه اشتباہ شود. در این مقاله، یک مورد ملانومای بدخیم سیلیوکورووییدی (cilio-choroidal) معرفی می‌گردد که با توده زیرملتحمه‌ای سیاهرنگ، بدون شواهد متأساز مراجعه کرده بود.

معرفی بیمار

خانم ۴۲ ساله‌ای با توده زیرملتحمه‌ای سیاهرنگ چشم چپ در مجاورت لیمیوس مراجعه نمود. توده مزبور، بنایه گفته بیمار، از ۲ سال پیش بروز کرده بود که در ابتدا کوچک بود و سپس بزرگ شد ولی بیشترین رشد توده را طی ۲ ماه اخیر ذکر می‌کرد (شکل ۱).

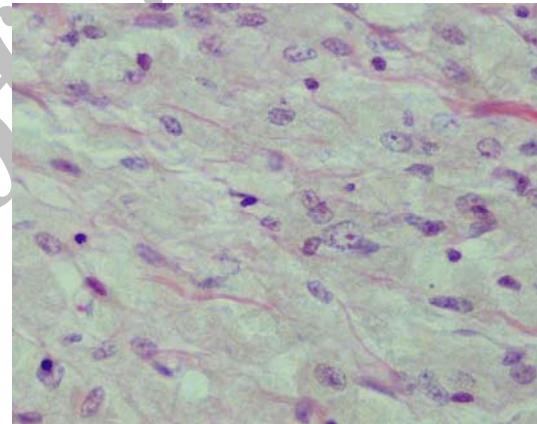
حدت بینایی هر دو چشم ۲۰/۲۰ و فشار هر دو چشم طبیعی بود. در معاینه فوندوسکوپی با فشار بر روی صلبیه، یک توده در محل اتصال کوروویید و جسم مژگانی دیده شد. در گونیوسکوپی، قسمت فوقانی زاویه به وسیله یک توده اشغال شده بود. در معاینه سیستمیک بیمار، لنفادنوپاتی دیده نشد و در بررسی متأساز به وسیله عکس قفسه سینه و آزمایش کارکرد کبدی، تهاجم دوردست پیدا نشد.

شکل ۲- توده پیگمانته سیلیوکورووییدی با درجه نکروز بالا و گسترش خارج صلبیه‌ای (رنگ آمیزی H&E، $\times 25$)

شکل ۱- توده سیاه زیرملتحمه‌ای در قسمت فوقانی چشم چپ، نزدیک به لیمبوس که به سمت بالا و عقب گسترش یافته است.

شکل ۳- یاخته‌های اپی‌تلیویید و مخروطی شکل تومور با پلومورفیسم هسته‌ای و هستک‌های برجسته و مشخص در فرآورده رنگ‌بری شده تومور (بزرگنمایی $\times 180$)

اپی‌تلیویید و نوع مختلط. نوع مخروطی، به طور کامل از یاخته‌های مخروطی تشکیل شده است. هنگامی که بیش از ۵۰ درصد یاخته‌های تومور، از نوع اپی‌تلیویید باشند، تومور از این نوع در نظر گرفته می‌شود و نوع مختلط نیز هنگامی در نظر گرفته می‌شود که کمتر از ۵۰ درصد یاخته‌های توموری، از نوع اپی‌تلیویید باشند. یک نوع دیگر تحت عنوان نوع نکروزه تام (totally necrotic) وجود دارد که در همین گروه مختلط قرار می‌گیرد.^۳ تومور بیمار ما از نوع مختلط با درجه بالای نکروز بود. هنگامی که متاستاز رخ می‌دهد؛ اولین محل متاستاز، کبد است و زمان بین تشخیص متاستاز و مرگ، اغلب کوتاه می‌باشد. تشخیص متاستاز عموماً با آزمایش عملکرد کبدی، اسکن کبد، نمونه‌برداری و یا حتا کالبدشکافی (اتوپسی) صورت می‌گیرد.^۴ خوشبختانه در بیمار ما، ۶ ماه بعد از عمل نیز بررسی از نظر متاستاز منفی بود.

نوع مخروطی، بهترین پیش‌آگهی و نوع اپی‌تلیویید، بدترین پیش‌آگهی را دارند و پیش‌آگهی ملانوم از نوع مختلط، حد وسط است.^۳ عواملی که در پیش‌آگهی بعد از انوکلیشن دخالت دارند، عبارتند از نوع یاخته‌ای تومور، فعالیت میتوزی آن، اندازه تومور، اندازه تماس با صلبیه، محل تومور (انواع قدامی پیش‌آگهی بدتری دارند)، درجه پیگمانتسیون، تهاجم به صلبیه و عصب بینیایی.^۵ در مورد بیمار ما، با توجه به اندازه متوسط تومور و نوع مختلط بودن آن، یک پیش‌آگهی حد وسط انتظار می‌رفت.

مهم‌ترین تشخیص افتراقی هیستوپاتولوژیک و بالینی در مورد بیمار ما، ملانوسایتومای نکروزه جسم مژگانی با گسترش

تومورهای جسم مژگانی، به طور معمول قبل از گشاد کردن مردمک، قابل دیدن نیستند. برخی از تومورها، به طور مستقیم از طریق ریشه عنبیه به درون اتاق قدامی تهاجم می‌نمایند که در نهایت، در معاینه خارجی و یا از طریق گونیوسکوپی قابل دیدن می‌باشند. در موارد نادر، تومور به طور مستقیم از طریق صلبیه در ناحیه جسم مژگانی عبور می‌کند و یک توده زیرملتحمه‌ای سیاه رنگ (مثل مورد گزارش شده در این مقاله) ایجاد می‌کند.^۱

برای دسته‌بندی سیتولوژیک ملانومای یووه، از تقسیم‌بندی تغییریافته Calendar استفاده می‌شود که بر اساس آن، ۳ نوع ملانومای بدخیم یووه وجود دارد: نوع یاخته مخروطی، نوع

زياد و حدت بينایي طبیعی در بیمار ما، احتمال ملانوسایتوما را مطرح می‌کرد اما وجود ياخته‌های آتیپیک در محل صلبیه و گسترش اپی‌اسکلرایی تومور با پلومورفیسم واضح هسته‌ای و هستک‌های برجسته، بیشتر به نفع ملانوما بود. در بیمار ما، بررسی ایمونوھیستوشیمی، به دلیل بالا بودن درجه پیگمانتسیون تومور، تشخیص دهنده نبود.

در تشخیص افتراقی باید احتمال تهاجم داخل چشمی ملانومای ملتحمه از نظر بالینی در نظر قرار گیرد. تهاجم داخل چشمی ملانومای ملتحمه، بسیار نادر است^{۱۰}. در مورد بیمار ما، فقدان ملانوسیت داخل اپی‌تلیومی ملتحمه، وجود تومور با درجه نکروز بالا در محل اتصال کوروئید به جسم مژگانی و فقدان تماس گسترش خارج چشمی تومور با اپی‌تلیوم ملتحمه، احتمال تهاجم داخل چشمی ملانومای ملتحمه را رد می‌کرد. به طور خلاصه، بیمار معرفی شده، به ملانومای کوروئیدی جسم مژگانی مبتلا بود که با یک توده اپی‌بولبار تیره مراجعه کرده بود. جالب این جاست که حدت بینایی و فشار داخل چشمی بیمار طبیعی بودند و همه بررسی‌های متاستاتیک، در عرض ۶ ماه پی‌گیری، منفی بودند.

خارج چشمی است. Scheie و Yanoff^۷، یک مورد ۶۲ ساله را با ضایعه پیگمانته اپی‌اسکلرا بر روی جسم مژگانی گزارش کردند. ضایعه با فشردن، فرو می‌رفت که نشان‌دهنده نازکی و یا فقدان موضعی صلبیه بود. در بیمار مزبور، به برداشتن جراحی دیواره چشم (eye-wall resection) شامل صلبیه و جسم مژگانی اقدام نمودند که ضایعه مزبور در بررسی هیستوپاتولوژیک، مشخصات ملانوسایتوما را داشت^۷. ملانوسایتوما، شکلی از خال می‌باشد که شامل تجمع ياخته‌های چندوجهی است که به شدت پیگمانته هستند. فرآورده رنگبری شده، نشان‌دهنده توموری بود با ياخته‌های بکشکل دارای سیتوپلاسم زیاد و هسته‌های گرد تا بیضی کوچک.

Shields و همکاران^۸ یک دختر ۱۱ ساله را گزارش کردند که یک توده جسم مژگانی با گسترش خارج چشمی داشت. نمونه‌برداری از توده مزبور، پیگمان‌های آزاد ملانین و تعداد کمی ملانوفار را نشان داد ولی هیچ آثاری از ملانوما وجود نداشت. در عرض ۶ سال، توده مزبور ناپدید شد. تشخیص منطقی بیمار، ملانوسایتوما بود که تحت نکروز قرار گرفته بود. وجود تومور جسم مژگانی با درجه نکروز بالا و پیگمانتسیون

منابع

- 1- Liesegang TJ, Deutsch TA, Grand MG. American Academy of Ophthalmology. In: Basic and clinical science course: ophthalmic pathology and intraocular tumors. San Francisco: The Academy; 2002-2003: 63-167.
- 2- Albert DM, Niffenegger AS, Willson JKV. Treatment of metastatic uveal melanoma: review and recommendation. *Surv Ophthalmol* 1992;36:429-438.
- 3- McLean JW, Foster WD, Zimmerman LE. Uveal melanoma: location, size, cell type, and enucleation as risk factors in metastasis. *Hum Pathol* 1982;13:123-132.
- 4- Kath R, Hayungs J, Bronfeld N, Sauerwein W, Hoffken K, Seeber S. Prognosis and treatment of disseminated uveal melanoma. *Cancer* 1993;72:2219-2223.
- 5- Collaborative Ocular Melanoma Study Group. The COMS randomised trial of iodine 125 brachytherapy for choroidal melanoma. II; characteristics of patients enrolled and not enrolled: COMS report No. 17. *Arch Ophthalmol* 2001;119:951-965.
- 6- Collaborative Ocular Melanoma Study Group. Clear cell differentiation in choroidal melanoma: COMS report No. 8. *Arch Ophthalmol* 1997;115:894-898.
- 7- Scheie HG, Yanoff M. Pseudomelanoma of the ciliary body. *Arch Ophthalmol* 1967;77:81- {endash}83.
- 8- Green WR. The uveal tract. In: Spencer WH. Ophthalmic pathology. 4th ed. W.B. Saunders Co.; On CD Rom. 1994: 12116.
- 9- Shields JA, Green WR, McDonald PR. Uveal pseudomelanoma due to posttraumatic pigmentary migration. *Arch Ophthalmol* 1973;89:519- {endash}522.
- 10- Spencer WH. Conjunctival melanoma and its precursors. In: Spencer WH. Ophthalmic Pathology. 4th ed. W.B Saunders Co.; On CD Rom. 1994: 731.